

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212863
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617212863.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu A. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX N. M. XXX, právne zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť so sídlom boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, v mene ktorej advokáciu ako konateľ vykonáva advokátka JUDr. Viktória Nagyová Tenkač o zaplatenie 1.280,-- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/18/2017-176 zo dňa 30. novembra 2018 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/18/2017-176 zo dňa 30.novembra 2018 vo výroku I. m e n í tak, že žalobu zamietá.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Csp/18/2017-176 zo dňa 30.novembra 2018 vo výroku II. m e n í tak, že žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 %.

III. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.280,-- Eur spolu s úrokom z omeškania 8,00 % p. a. od 27. 05. 2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania rozsahu v rozsahu 100 % (výrok II.) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobou doručenou súdu dňa 18. 12. 2017 sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.280,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 27. 05. 2016 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že dňa 27. 04. 2015 žalobca a právny predchodca žalovaného, ktorým bola spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s., Bratislava, uzavreli platne jednu individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za účelom nákupu spotrebného tovaru, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi na nákup spotrebného tovaru finančné prostriedky vo výške 9.891,- Sk,

ktoré sa zaviazal žalobca splácať v dojednaných mesačných splátkach vo výške po 1.099,- Sk po dobu 9 mesiacov. Nárok žalobcu uplatnený v konaní sa však odvíja od záväzku, ktorý bol uvedený v časti C) a C1) Zmluvy a netýka sa zmluvy o úvere na nákup tovaru, ale revolvingového spotrebiteľského úveru.

4. Z predloženej Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru je zrejmé, že zámerom žalobcu bolo získať úver na kúpu konkrétneho tovaru. V samotnej Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C) právny predchodca žalovaného vopred formulárovou zmluvou vnútil žalobcovi ako spotrebiteľovi iný úkon, ktorý v čase podpísania zmluvy žalobcom prioritne nebol vo sfére jeho záujmu. Táto skutočnosť vyplýva zo Žiadosti/Zmluvy, kde sa žalobca podpísal aj pod ten záväzok, ktorý nebol predmetom dojednania a nebol uzatváraný v danom čase. Žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť časť C) takto vopred pripravenej formulárovej zmluvy a nebola mu ponúknutá ani možnosť odmietnuť vopred vnútený revolvingový úver. Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje ani jasný, zrozumiteľný prejav vôle žalobcu získať revolvingový úver formou úverovej karty. Správanie a postup žalovaného považuje súd za nekalú prax. Vyjadrenie žalovaného o možnosti spotrebiteľa prečiar knúť časť C) zmluvy o úvere a tým vylúčiť uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere súd vníma ako možnosť v teoretickej rovine, pričom žalovaný ani nespresnil, či žalobca ako spotrebiteľ v tomto konkrétnom prípade bol o tejto možnosti informovaný. Neobstojí námietka žalovaného, že išlo o žiadosť, ktorú po splnení dohodnutých podmienok žalovaný akceptoval a vydal žalobcovi kreditnú kartu, ktorú on použil. Na základe uvedeného možno ustáliť, že pri uzatváraní sporného zmluvného vzťahu absentovala vôľová zložka žalobcu, ktorý si nebol vedomý podávania žiadosti o úverový rámec a úverovú kartu, a preto nemohlo byť platné ani akceptovanie vôle žalobcu žalovaným. Vzhľadom na absenciu vôle žalobcu uzavrieť tento zmluvný vzťah dospel súd prvej inštancie k záveru, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom a úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom samotnej zmluvy/žiadosti o spotrebiteľský úver vyjadril súhlas s poskytnutím revolvingového úveru, resp. požiadal o vydanie platobnej karty, je neprijateľnou podmienkou.

5. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v prípade revolvingového úveru absentuje aj zákonom predpísaná písomná forma vyžadovaná v čase uzavretia takejto zmluvy v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto nový záväzkovo právny vzťah bolo potrebné uzavrieť v písomnej forme s individuálne dojednanými náležitosťami tak, ako sú vymedzené v § 4 ods. 1, 2, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bola neplatná aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy.

6. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobca vedel v čase uzatvárania zmluvného vzťahu, že uzatvára nie jeden klasický úver, ale aj druhý revolvingový úver, resp. že si bol vedomý podania žiadosti o vydanie úverovej karty, preto pri nedostatku (absencii) vôle byť viazaný zmluvou o revolvingovom úvere neobstojí zhojenie právneho úkonu spočívajúce v čerpaní úveru.

7. Z dôvodu, že sa jednalo o neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka sú strany sporu povinné vrátiť si všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 3.246,05 Eur, žalobca plnil žalovanému za obdobie od 01. 09. 2005 do 31. 05. 2016 v sume 5.852,64 Eur, preto žalovaný získal bezdôvodné obohatenie vo výške 2 606,59 Eur, pričom žalobou žalobca uplatňoval len nárok na zaplatenie sumy 1.280,-- Eur.

8. Súd prvej inštancie neposúdil ako dôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným s odôvodnením, že v predmetnej veci nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (z revolvingovej zmluvy), preto premlčacia doba môže začať plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, k čomu v súdnej veci došlo dňa 26. 05. 2016. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremiľčalo ani v subjektívnej 2-ročnej a ani v objektívnej 3-ročnej lehote.

9. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a f) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná nárok na náhradu trov konania žalovanému, prípadne napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalovaný namietol nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, že pri uzatváraní sporného zmluvného vzťahu absentovala vôľová zložka žalobcu, keď tieto závery súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania nevyplývajú. Žalobca svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal, v konaní pred súdom prvej inštancie nebol vypočutý, preto ide o nepreukázané tvrdenie žalobcu. Súd prvej inštancie tieto tvrdenia prevzal ako dokázané bez toho, aby ich mal jednotlivými dôkazmi preukázané. Tieto skutočnosti svedčia o tom, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

11. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne posúdil, keď uviedol, že v prípade revolvingového úveru absentuje aj zákonom predpísaná písomná forma úkonu. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že dňa 27. 04. 2005 bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 9.891,-- Sk. Na základe Úverovej zmluvy bol žalobcovi poskytnutý aj revolvingový úver s výškou úverového rámca 663,88 Eur (20 000,- Sk). Z bodu I.-4. Všeobecných úverových podmienok žalovaného pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „VÚP“) vyplýva, že žalovaný je vo vzťahu ku žalobcovi ako klientovi osobou, ktorej je návrh na uzavretie zmluvy určený. Po prijatí návrhu je veriteľom z tejto zmluvy. Podľa bodu I.-5. VÚP, sú VÚP výzvou neurčitému počtu osôb na podanie návrhu na uzavretie zmluvy v súlade s týmito podmienkami subjektu, ktorý výzvu urobil, t. j. žalobcovi. Proces uzatvorenia Úverovej zmluvy je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi proces uzatvárania zmlúv, vrátane spotrebiteľských zmlúv. VÚP v bode II.-1.-1. zakotvujú, že klient je povinný vyplniť žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a vydanie úverovej karty (ďalej len „Žiadosť“) na príslušnom formulári Cetelemu alebo schválenom Cetelemom a prípadne vyplniť osobný dotazník, ktorý je jej súčasťou. V bode II.-1.-2. VÚP je ďalej uvedené, že Žiadosť sa po jej riadnom vyplnení, označením dátumom a podpísaním klientom stáva návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „Návrh“). Návrh predkladá klient Cetelemu priamo alebo prostredníctvom zmluvného predajcu. Podľa bodu IV.-1.-1. VÚP prijatím žiadosti o poskytnutie úverového rámca, a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti o poskytnutí úverového rámca adresovaného klientovi. Vydanie karty na meno klienta, variabilný symbol a číslo účtu revolvingového úveru oznámi Cetelem klientovi písomne. Z bodu IV.-1.-1. VÚP taktiež vyplýva, že vznik zmluvy potvrdí Cetelem klientovi písomne.

12. Aj s poukazom na § 43a ods. 1 a § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo v danom prípade prijatím návrhu zo strany žalovaného odoslanie oznámenia o prijatí návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorým sa súčasne žalobcovi zaslala úverová karta. Doručenia tohto oznámenia potvrdzuje samotná skutočnosť, že žalobca z úverovej karty čerpal peňažné prostriedky z titulu revolvingového úveru. Z ustanovenia 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. V zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Písomný návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a písomné prijatie tohto návrhu žalovaným, žalovaný preukázal listinnými dôkazmi - samotnou Úverovou zmlouou a potvrdením prijatia návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 25. 08. 2005. Tento dôkaz žalovaný založil do súdneho spisu, avšak z rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, ako ho súd vyhodnotil. Záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, najmä v listinných dôkazoch. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je v tomto smere nepreskúmateľné, nezrozumiteľné a nedostatočné.

13. Žalovaný poukazuje na prednú časť Formulára Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kde sú na ľavej strane uvedené aj údaje o klasickom úvere a kreditnej karte a na pravej strane sú špecifikované žiadosti žalobcu ako klienta týkajúce sa klasického úveru a úverovej karty, to všetko rovnakým štylizovaním textu a rovnakým písmom, bez akýchkoľvek zmien, či podsúvania služby. Žalovaný taktiež poukazuje na skutočnosť, že k čerpaniu z kreditnej karty žalobcu nenútil, bolo na slobodnej a vážnej vôli žalobcu, či bude z predmetnej kreditnej karty čerpať alebo nie. Žalobca čerpal z predmetnej kreditnej karty počas viac ako 7 rokov. Okolnosť, že žalobca po takmer 7 rokoch používania kreditnej karty tvrdí a nepreukáže, že nemal vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť v súlade s existujúcimi listinnými dôkazmi a dlhodobým konaním žalobcu,

ktorý viac rokov po sebe opakovane čerpal z kreditnej karty bez toho, aby namietal akýkoľvek nedostatok vo svojej vôli alebo v prejave vôle uzavrieť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

14. Žalovaný ďalej namietal, že ak súd prvej inštancie posúdil predmetnú zmluvu ako neplatný právny úkon z dôvodu absencie jej písomnej formy, bol povinný aplikovať správne zákonné ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

15. Podľa žalovaného súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj žalovaným vznesenú námietku premlčania. Ak žalobca tvrdí, že čerpanie revolvingového úveru nebolo v sfére jeho záujmu, resp. že nemal záujem o úverovú kartu, potom počas každého čerpania mal preukázateľnú vedomosť o tom, že čerpá na základe právneho úkonu, o ktorý nemal záujem. Teda pri plnení každej splátky mal vedomosť, že plní bezdôvodne v prospech žalovaného. Subjektívna 2-ročná premlčacia doba tak začínala plynúť pri každej splátke žalobcu v prospech žalovaného osobitne. Žalovaný je toho názoru, že začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby sa odvíja od okamihu, kedy vzniká aj zodpovednostný vzťah z bezdôvodného obohatenia, a to aj s ohľadom na skutočnosť, či oprávnený o svojom práve na vydanie bezdôvodného obohatenia vedel alebo nie. Preto pri plnení poskytovanom postupne, resp. po čiastkach, začne premlčacia doba plynúť pri každej čiastke samostatne, a to momentom, keď došlo k plneniu. Žaloba bola podaná dňa 13. 12. 2017, preto v dôsledku žalovaným vznesenej námietky premlčania nemá žalobca nárok na vrátenie tých splátok, ktoré ním boli uhradené pred viac ako 2 rokmi pred podaním žaloby.

16. Vo vyjadrení k odvolaniu (§ 373 ods. 3 CSP) žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a nenachádza žiadne vady ani v rámci odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Odvolanie žalovaného založené na téze o nepreukázanom skutkovom stave považuje za nedôvodné, najmä s poukazom na obsah predkladaných listín v súdnom konaní, ako aj samotnou konštrukciou zmluvy o úvere a všeobecne známymi praktičnými spoločnosťami Cetelem Slovensko pri predaji úverov. Žalovaný fakticky nemal reálnu snahu spochybniť v konaní zistený skutkový stav, nakoľko nenavrhol vykonať žiadne iné dôkazy ako boli predložené.

17. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný v postavení dodávateľa spôsobom, akým malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere zneužil svoje postavenie využitím nekalej obchodnej praktiky. Z predtlačte predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že podpisom zmluvy o úvere sa žalobca spotrebiteľ súčasne podpísal aj pod tú časť textu predtlačtenú v časti zmluvy o úvere, konkrétne časť C), ktorá je písaná drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom, čo robí tento text absolútne nezrozumiteľným. Spôsob, ktorým sa žalovaný pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, pokladá žalobca za zavádzanie spotrebiteľa. Žalobca považuje za zavádzajúce tvrdenie žalovaného v odvolaní, že žalobca prejavil záujem pri podpise zmluvy o úvere aj o revolvingový úver. V tejto súvislosti poukazuje aj na samotnú konštrukciu zmluvy, štruktúru textu zmluvy o klasickom úvere zo dňa 27. 04. 2005. Žalobca kupoval tovar u predajcu a nemal peňažné prostriedky na zaplatenie plnej kúpnej ceny tovaru. V danej situácii riešil logicky otázky týkajúce sa najmä samotných vlastností tovaru a spôsobu ako zaplatiť kúpnu cenu vybraného tovaru. Na základe uvedeného je potrebné položiť si otázku, či bolo reálne možné, aby žalobca, ktorý sa zaujímal o tovar v predajni Elektro, súčasne prejavil záujem byť zaradený do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, ktorý má byť poskytnutý v budúcnosti. Text v časti C) zmluvy o úvere je predtlačtený a predformulovaný, čím teória žalovaného o možnosti „prečiarknuť“ časť C) a tým vylúčiť záväznosť sporného „ustanovenia“ je veľmi nepravdepodobná. Absolútne neplatný právny úkon nemôže byť ani konvalidovaný naplnením odkladacej podmienky. Dodatočným záujmom žalobcu (čerpaním poskytnutých peňažných prostriedkov) nemožno nahrádzať absenciu jeho vôle pri vzniku právneho úkonu. Absolútne neplatný právny úkon nemožno dodatočne schváliť. Žalobca podoporne poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/46/2015 zo dňa 29. 10. 2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/200/2016 zo dňa 27. 03. 2017.

18. K obchodným podmienkam a uzatváraniu zmluvy o revolvingovom úvere žalobca uviedol, že pre platnosť obchodných podmienok, ktoré sú písané takmer nečitateľným písmom nepostačuje iba podpis žalobcu ako spotrebiteľa pod tzv. „včleňovaciu klauzulu“. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania predovšetkým technického a vysvetľujúceho charakteru. Obchodné podmienky

v spotrebiteľských zmluvách nesmú slúžiť k tomu, aby dodávateľ do nich ukryl dôležité dojednania, o ktorých je predpoklad, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V tejto súvislosti žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/2011 z 11. 11. 2013. Žalobca má za to, že samotný podpis pod tzv. včleňovaciu klauzulu pre uplatnenie obchodných podmienok sám o sebe nepostačuje k ich záväznosti, ale je potrebné, aby bol zároveň naplnený aj druhý predpoklad, a to známosť obchodných podmienok. Dôkazné bremeno je pritom na tej strane, ktorá sa obchodných podmienok dovoláva, resp. v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka na dodávateľovi. Komplikované a neurčité dojednanie spôsobu uzatvárania zmluvy o úvere obsiahnuté v obchodných podmienkach nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a prenášať na neho dôkazné bremeno.

19. K námietke premlčania žalobca uviedol, že subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna premlčacia doba. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok a premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. Ak by mal žalobca už v čase, kedy vykonával jednotlivé úhrady v prospech žalovaného vedomosť o tom, že platiť nemusí, tak by logicky tieto úhrady nere realizoval. Všetky úhrady žalobcu vykonané v prospech žalovaného spájala vtedajšia jednotná vedomosť žalobcu o tom, že tieto sú poskytované na základe platného právneho úkonu.

20. Žalobca neamieta platnosť zmluvy o revolvingovom úvere nielen s poukazom na nedostatok formy, ale aj s poukazom na absenciu skutočnej vôle žalobcu vstúpiť do iného, než pôvodne zamýšľaného právneho vzťahu, preto nie je ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka použiteľné.

21. Podaním zo dňa 11. 01. 2019 žalovaný uviedol (§ 374 ods. 1 CSP), že má za to, že žalobcom tvrdený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Žalobca čerpal z kreditnej karty počas viac ako 7 rokov, pričom dátum posledného čerpania je 28. 11. 2012 vo výške 10,- Eur. K tomuto dátumu žalobca uhradil žalovanému celkom sumu 4.352,64 Eur. Za predpokladu, že žalobca nemal skutočnú vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a nemal záujem na vydaní kreditnej karty, čo tvrdí žalobca, je možné konštatovať, že objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom 28. 11. 2012, t. j. okamihom posledného čerpania, vzhľadom na úhradu sumy prevyšujúcej čerpanú istinu, ktorá uplynula dňa 28. 11. 2015. Aj subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 28. 11. 2012 a uplynula dňa 28. 11. 2014. Žaloba bola podaná až dňa 13. 12. 2017, t. j. po uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

22. Podaním zo dňa 28. 01. 2019 žalobca uviedol (§ 374 ods. 2 CSP), že pre tento typ sporov bezdôvodného obohatenia dodávateľa na úkor spotrebiteľa v súčasnosti neexistuje ustálená rozhodovacia prax súdov. V tomto smere poukázal aj na podľa jeho názoru unáhlené a nesprávne rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/169/2017 zo dňa 10. 01. 2018, ktoré len prehľbuje neistotu pri riešení tejto otázky. Žalobca si je vedomý, že cieľom spotrebiteľského práva nie je „bezbrehá“ ochrana spotrebiteľa, ale cieľom je cesta hľadania a nachádzania takej aplikácie právnych predpisov v tejto oblasti, aby došlo k vytvoreniu a nájdeniu „zdravej“ miery ochrany spotrebiteľa. Nemožno opomínať, že žalobca aj v čase po „uzatvorení zmluvy“ a aj v čase po splatení istiny postupoval na základe dôvery v poctivosť konania žalovaného vychádzajúc z platnosti zmluvy. V dobrej viere rešpektoval zmluvné ustanovenia, o ktorých nemohol vedieť a ani to nemožno rozumne očakávať, že sú obsiahnuté v neplatnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Práve realizácia úhrad v prospech žalovaného preukazuje nevedomosť žalobcu o skutočnosti, že jednotlivé úhrady v skutočnosti predstavovali bezdôvodné obohatenie. Žalobca úhrady uhrádzal kontinuálne, nepretržite, bez vedomosti o tom, že žalovaný na prijaté úhrady nárok nemá. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po skončení bezdôvodného obohacovania sa, t. j. odo dňa, kedy bola vykonaná posledná úhrada žalobcom.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a takýto postup nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

24. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého odvolací súd vychádzal a od neho sa nijakým spôsobom neodchyľuje (§ 383 CSP). Súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie všetkými dôkazmi, ktoré strany označili a predložili, v odvolacom konaní strany ďalšie návrhy na dôkazy neoznačili

a nepredložili a ani odvolací súd nezistil existenciu ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP).

25. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo zistené, že dňa 27. 04. 2005 žalobca v predajni Elektro v Lučenci na formulári spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a. s. Bratislava podpísal Žiadosť/Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 262214067497146. Časť A) Žiadosti/Zmluvy bola označená "KLIENT/KA" a boli v nej uvedené údaje žalobcu. Časť B) bola označená "KLASICKÝ ÚVER" a boli v nej uvedené aj údaje: výška úveru 9 891,-- Sk, počet mesačných splátok 9, výška mesačných splátok 1 099,-- Sk, 1. splátka najskôr 15. 05. 2015, termín splatnosti 15. deň v mesiaci, RPMN 4,46 %. Časť C1) bola označená „ÚVEROVÁ KARTA“ a bola v nej uvedená: mesačná úroková sadzba 2,19 % platná ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy, príklad RPMN pri výške prvého čerpania 20 000,-- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní je 15,55 %, mesačný poplatok za správu revolvingového úveru platný ku dňu podpisu žiadosti/zmluvy 45,-- Sk. Časť C) bola označená „Úverová karta“ a bolo v nej uvedené: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20 000,-- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak. Súhlasím s platbami uvedenými v bode C1, termín splatnosti je 10. deň v mesiaci a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“. Žalobca v Zmluve/Žiadosti prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, súhlasí s nimi bez výhrad.

26. Vzhľadom na to, že žalobca je v dôsledku cezhraničného zlúčenia univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava, IČO: 35 787 738 odvolací súd ďalej v celom texte tohto rozhodnutia bude používať len označenie „žalovaný“.

27. Ďalej bolo dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie zistené, že písomným úkonom zo dňa 25. 08. 2005 žalovaný žalobcovi oznámil, že akceptuje jeho návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a že ako klient obdržal medzinárodnú Kreditnú kartu Cetelem MasterCard. Ako základné údaje ku karte žalovaný uviedol číslo karty, číslo úverového účtu, maximálny úverový rámec 20 000,-- Sk, aktuálny úverový rámec 20 000,-- Sk, mesačná úroková miera 1,95 % p. m., výška mesačnej splátky 1 000,-- Sk, poistenie kreditnej karty: áno, dátum platnosti karty od: 08/2005.

28. Z prehľadu obrátov za obdobie od 01. 09. 2005 do 31. 05. 2016 bolo zistené, že žalobca prvýkrát čerpal z karty dňa 23. 09. 2005 sumu 165,97 Eur, poslednýkrát dňa 28. 11. 2012 sumu 10,-- Eur a celom čerpal sumu 3.246,05 Eur.

29. Z potvrdenia prijatia splátok bolo zistené, že žalobca od 10. 10. 2005 do 23. 05. 2016 uhradil žalovanému celkom sumu 5.852,64 Eur, keď v období október 2005 až december 2006 uhradil mesačne sumu 33,19 Eur, v období január 2007 až január 2009 sumu 39,83 mesačne a v období február 2009 a až máj 2016 sumu 40,-- Eur mesačne.

30. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

31. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

32. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

33. Podľa § 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka, návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

34. Podľa § 43a ods. 3 Občianskeho zákonníka, akokia nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určený, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

35. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu.

36. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenaajú prijatie návrhu.

37. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

38. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom 31. 12. 2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

39. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom 31. 12. 2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

41. Podľa § 4 ods. 4 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

42. Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

43. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že dňa 27. 04. 2005 žalobca a žalovaný uzavreli platne jednu individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, určenú na nákup spotrebného tovaru. Odvolací súd súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu uplatnený v konaní sa odvíja od záväzku, ktorý bol uvedený v časti C) a C1) Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a netýka sa zmluvy o úvere na nákup tovaru, ale revolvingového spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie preto správne vychádzal z právnej úpravy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, a to zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalobca si v konaní uplatnil proti žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť plnením z neplatného právneho úkonu a tvrdil, že Zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatná pre nedostatok vôle žalobcu takúto zmluvu zavrieť, ako aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy. Súd prvej inštancie pri posúdení nároku žalobcu vychádzal aj z právnej úpravy § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o posúdenie platnosti zmluvy a aj z úpravy § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

44. Odvolací súd však nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatný právny úkon podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre absenciu vôľovej zložky žalobcu, ktorý si pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 27. 04. 2005 nebol vedomý podávania žiadosti o úverový rámec a úverovú kartu a podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme s individuálne dojednanými náležitosťami.

45. Súd prvej inštancie dospel k záveru o absencii vôľovej zložky žalobcu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere na základe toho, že žalovaný v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru (klasického úveru) vnútil žalobcovi ako spotrebiteľovi iný úkon, ktorý v čase podpísania zmluvy nebol prioritne vo sfére záujmu žalobcu a žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť vopred pripravenú formulárovú zmluvu. Odvolací súd s takýmto právnym záverom súdu prvej inštancie nesúhlasí.

46. Prejav vôle formou konania alebo opomenutia sa môže uskutočniť buď výslovne lebo konkludentným spôsobom. Vždy však musí ísť o spôsob nevzbudzujúci pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, inak je neplatný. Právny úkon nie je urobený slobodne, teda je u neho nedostatok slobody vôle, ak účastník koná pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka alebo aj zo strany tretej osoby, ak o tom druhý účastník vedel a aj to využil. Právny úkon nie je urobený vážne, ak konajúca osoba nechcela svojim prejavom vôle vyvolať právne následky, ktoré by inak v dôsledku jej prejavu nastali. Ak by však druhej osobe so zreteľom na okolnosti prípadu nebolo a ani nemohlo byť zrejmé, že prejav vôle nie je vážny, treba v záujme ochrany dobromyseľnosti tejto osoby považovať právny úkon za platný.

47. Žalobca dňa 27. 04. 2005 so žalovaným neuzatvoril dve zmluvy, t. j. zmluvu o spotrebiteľskom úvere a aj zmluvu o revolvingovom úvere. Žalobca dňa 27. 04. 2005 žalovaného len žiadal o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca 20 000,- Sk a o vydanie úverovej karty. K uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere došlo až akceptáciou žalovaného písomným úkonom zo dňa 25. 08. 2005.

48. Žiadosť žalobcu zo dňa 27. 04. 2005 o zaradenie do zoznamu žiadateľov bola len jednostranným úkonom žalobcu, ktorý v zmysle všeobecných zákonných ustanovení upravujúcich vznik zmluvy predstavuje návrh na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere (§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak žalobca tvrdí, že nebolo jeho úmyslom a vôľou byť zaradený do zoznamu žiadateľov, a teda nebolo jeho úmyslom a vôľou uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, žalobca mal zákonnú možnosť svoj návrh na uzatvorenie takejto zmluvy zrušiť (§ 43a ods. 2 Občianskeho zákonníka) alebo ho odvolať (§ 43a ods. 3 Občianskeho zákonníka). Žalovaný návrh žalobcu na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere akceptoval písomným úkonom zo dňa 25. 08. 2005, pritom žalobca do dňa 25. 08. 2005 neurobil vo vzťahu k žalovanému žiadny taký úkon, z ktorého by bolo možné usúdiť, že nemá vôľu byť viazaný žiadosťou o úverový rámec. Žalobca ani po doručení mu akceptácie žalovaného a doručení úverovej karty neurobil žiadny taký úkon, z ktorého by bolo možné usudzovať, že nechce byť zmluvou o revolvingovom úvere viazaný. Práve naopak, žalobca počnúc dňom 23. 09. 2005 a končiac dňom 28. 11. 2012 opakovane čerpal finančné prostriedky revolvingového úveru a súčasne žalobca od 10. 10. 2005 do 26. 05. 2016 poskytoval žalovanému bankovou zloženkou pravidelne mesačne úhrady na splácanie revolvingového úveru.

49. Aj keď je žalobca spotrebiteľ a zo zákona požíva vyššiu ochranu v právnych vzťahoch s dodávateľom, čo v podaní zo dňa 28. 01. 2019 uviedol aj samotný žalobca, keď poukázal na to, že cieľom spotrebiteľského práva nie je "bezbrehá" ochrana spotrebiteľa, ale "zdravá" miera ochrany spotrebiteľa, v konaní netvrdil, že nebolo jeho vôľou čerpať finančné prostriedky revolvingového úveru, resp. ich splácať. Žalobca len tvrdil, že dňa 27. 04. 2005 nebolo jeho vôľou uzatvoriť so žalovaným aj inú zmluvu ako zmluvu o klasickom spotrebiteľskom úvere a že žalovaný mu vnútil uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. K uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným pritom došlo až písomnou akceptáciou žalovaného zo dňa 25. 08. 2005 a od vtedy žalobca opakovane čerpal finančné prostriedky revolvingového úveru a tieto aj pravidelne splácal.

50. Je pravda, že Žiadosť o úverový rámec bola obsiahnutá v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola formulárovou zmluvou žalovaného. Táto skutočnosť, však sama o sebe nemôže viesť k záveru, že nebolo vôľou žalobcu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere a že žalovaný žalobcovi ako spotrebiteľovi vnútil aj iný úkon, ktorý nebol v sfére jeho záujmu. Vôľová zložka sa vždy posudzuje za podmienok utvárania vôle konajúceho subjektu a zo všetkých súvislostí toho ktorého konkrétneho úkonu. Tvrdenie žalobcu, že v čase keď mal záujem o klasický spotrebiteľský úver na nákup konkrétneho

tovaru nemal vôľu zatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere ešte neznamená, že žalobca vôbec nemal vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, resp. že nemal vôľu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere v ďalšom období. Ako už bolo vyššie uvedené, žiadosť o úverový rámec bola jednostranným úkonom žalobcu, ktorý žalobca mohol odvolať alebo zrušiť, a tým vyjadriť svoju vôľu nebyť týmto úkonom viazaný. Žalobca tento svoj úkon nielen neodvolal ale ani nezrušil a po akceptácii žalovaného 11 rokov konal a správal sa ako zmluvná strana zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný nenútil žalobcu používať úverovú kartu a čerpať prostriedky úverového rámca. Prostriedky úverového rámca žalobca čerpal sám a sám žalobca aj uhrádzal splátky revolvingového úveru. Ak žalobca mal za to, že nebolo jeho vôľou uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, teda že nechcel úverový rámec, po doručení akceptácie žalovaného nemal mať ani vôľu úverovú kartu používať a čerpať prostriedky z úverového rámca. Ak nemám vôľu zmluvu uzavrieť, nemôžem mať ani vôľu správať sa ako zmluvná strana.

51. Taktiež je pravda, že v Žiadosti/Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 04. 2005 boli použité dve veľkosti písma. Časť C) bola písaná menším písmom a časť C1) väčším písmom. Nešlo ale o písmo, ktoré by robilo text nezrozumiteľným alebo nečitateľným, tak ako to tvrdil žalobca. Obidve veľkosti písma boli voľným okom čitateľné. Časť C) a časť C1) tvorili plynulú časť Žiadosti/Zmluvy zo dňa 27. 04. 2005. Žiadosť o úverový rámec bola obsiahnutá v časti C) a v časti C1) boli uvedené jej konkrétne údaje. Žiadosť o úverový rámec teda bola obsiahnutá priamo v Žiadosti/Zmluve zo dňa 27. 04. 2005, nie prípadne len v texte všeobecných obchodných podmienok.

52. Žalobca v odvolacom konaní tvrdil, že jednotlivé úhrady realizoval v prospech žalovaného v dobrej viere, vychádzajúc z platnosti zmluvy. Ak žalobca tvrdí, že nemal vôľu a úmysel uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, nemohol v dobrej viere čerpať prostriedky úveru a uhrádzať splátky úveru. Samotný žalobca tak vyvracia svoje tvrdenie o nedostatku vôle a úmyslu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere. Žalobca 7 rokov opakovane čerpal finančné prostriedky revolvingového úveru a súčasne 11 rokov pravidelne mesačne uhrádzal splátky revolvingového úveru. Nemožno preto obchádzať ani dobromyseľnosť žalovaného ako druhej zmluvnej strany, že žalovaný je riadnou zmluvnou stranou zmluvy o revolvingovom úvere, a teda že bolo úmyslom a vôľou žalobcu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere.

53. Dôkazy súd hodnotí nielen jednotlivo, ale aj všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP). Pre prijatie záveru o nedostatku vôle žalobcu uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere bolo potrebné, aby žalobca mal nedostatok vôle v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca nedostatok vôľovej zložky odvodzoval len od toho, že Žiadosť o úverový rámec bola obsiahnutá v Zmluve o klasickom spotrebiteľskom úvere a podpisom Zmluvy mu žalovaný vnútil aj tento iný úkon. Žalobca po dni 27. 04. 2005, kedy podpísal Žiadosť o úverový rámec, ale ani po doručení akceptácie žalovaného zo dňa 25. 08. 2005, neurobil žiadny taký úkon, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nedostatok vôle žalobcu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere alebo ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako vnútenie uzatvorenia zmluvy žalobcovi žalovaným. Žalobca robil len úkony, ktorými sa správal ako zmluvná strana zmluvy o revolvingovom úvere. Nešlo pritom o úkony urobené opomenutím, ale o úkony urobené aktívnym konaním žalobcu, či už išlo o úkony používania úverovej karty alebo o úkony splácania úveru. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere absentovala jeho vôľová zložka.

54. Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom samotnej Zmluvy/Žiadosti o spotrebiteľský úver vyjadril súhlas s poskytnutím revolvingového úveru, resp. požiadal o vydanie platobnej karty, je neprijateľnou podmienkou. Podľa právnej úpravy v rozhodnom období spotrebiteľské zmluvy nesmeli obsahovať neprijateľné podmienky, teda nesmeli obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a neprijateľné odmienky boli zo zákona neplatné. Ako už bolo vyššie uvedené, žalobca podpisom Žiadosti/Zmluvy o spotrebiteľský úver dňa 27. 04. 2005 žiadal žalovaného o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca 20 000,-- Sk a vydanie úverovej karty. Išlo teda o ustanovenie, ktoré upravovalo proces vzniku zmluvy o revolvingovom úvere tak, že žiadosť je návrhom žalobcu na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Nie je potom zrejmé, v čom toto ustanovenie malo spôsobovať nerovnováhu v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, keďže návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere môže podať tak veriteľ ako aj dlžník, a teda tak dodávateľ ako aj spotrebiteľ a aj podľa zákonných

ustanovení upravujících proces vzniku zmluvy sa na vznik zmluvy vyžadujú dva jednostranné úkony, a to návrh na uzavretie zmluvy a prijatie návrhu.

55. Pokiaľ žalobca poukázal na rozhodovaciu činnosť iných súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/46/2015 zo dňa 29. 10. 2015, Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/200/2016 zo dňa 27. 03. 2017, odvolací súd poukazuje na to, že nedostatok vôľovej zložky je potrebné posudzovať vždy individuálne, nielen paušálne s ohľadom na to, že Žiadosť o uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere bola obsiahnutá v inej formulárovej Zmluve o spotrebiteľskom úvere.

56. Vychádzajúc z konštatovaných skutočností dospel odvolací súd k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom na základe jeho návrhu zo dňa 27. 04. 2005 a akceptácie žalovaným dňa 25. 08. 2005 nie je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu nedostatku vôľovej zložky žalobcu takúto zmluvu uzatvoriť. Právny úkon zmluvy o revolvingovom úvere zodpovedá požiadavke vôľovej zložky podľa § 35 ods. 1, 2 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je zmluvou platnou.

57. Súd prvej inštancie dospel aj k záveru o nedodržaní zákonom predpísanej písomnej formy právneho úkonu z dôvodu, že zmluvu o revolvingovom úvere ako nový záväzkovoprávny vzťah bolo potrebné uzatvoriť v písomnej forme s individuálne dojednanými náležitosťami.

58. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v rozhodnom období spotrebiteľské zmluvy museli byť uzatvorené v zákonom predpísanej písomnej forme a museli obsahovať zákonom vymedzené náležitosti. Odvolací súd však nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá v písomnej forme a nesúhlasí s právnym posúdením, že dôsledkom chýbajúcich náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vždy neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

59. V rozhodnom období zákonnou úpravou pre spotrebiteľské úvery, teda aj pre revolvingové spotrebiteľské úvery bol zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa tejto zákonnej úpravy zmluva o spotrebiteľskom úvere musela mať písomnú formu, inak bola neplatná (§ 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z.). Zákon č. 258/2001 Z. z. neobsahoval samostatnú úpravu procesu vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto aj pre uzatváranie zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa používali zákonné ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka ako všeobecného predpisu. Na základe týchto zákonných ustanovení zmluva je dvojstranný právny úkon skladajúci sa z dvoch jednostranných právnych úkonov. Prvým z nich je návrh na uzavretie zmluvy, je to jednostranný určitej osobe alebo osobám adresovaný prejav vôle navrhovateľa, v ktorom navrhuje adresátovi uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným a vyjadruje súčasne vôľu byť týmto návrhom viazaný, ak ho adresát prijme. Druhým jednostranným právnym úkonom v procese vzniku zmluvy je prijatie návrhu a týmto adresát dáva navrhovateľovi najavo, že prijíma návrh na uzavretie zmluvy s obsahom v ňom uvedeným. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou pritom stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu (§ 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka), keď aj vo všeobecnosti platí, že ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine (§ 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Zákon o spotrebiteľskom úvere obsahoval aj úpravu všeobecných náležitostí, ktoré najmä mala zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať (§ 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.), ako aj úpravu ďalších obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z. z.). Zároveň upravoval, že aj pri nesplnení podmienok podľa § 4 ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať (§ 4 ods. 4 Zákona č. 258/2001 Z. z.).

60. V danom prípade spôsob uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere bol upravený aj vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalobca v Žiadosti/Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27. 04. 2005 prehlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru a súhlasí s nimi bez výhrad. Nešlo preto len o tzv. včleňovaciu klauzulu a bola naplnená aj známosť týchto obchodných podmienok, keďže žalobca prehlásil, že sa s nimi oboznámil a že s nimi súhlasí. Úprava, že Žiadosť sa po jej riadnom vyplnení a podpisom žalobcu ako klienta stáva návrhom na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere (článok II. bod II.-1.-1. VÚP) a že prijatím žiadosti o poskytnutie úverového rámca, a teda okamihom vzniku zmluvy o revolvingovom úvere, je odoslanie oznámenia žalovaného adresované

žalobcovi ako klientovi (článok IV. bod IV-1.-1. VÚP), je v súlade so zákonnou úpravou uzatvárania zmlúv podľa Občianskeho zákonníka.

61. Súčasne všeobecné podmienky v tom istom článku IV. bod IV-1.-1. upravovali, že rozhodnutie žalovaného o prijatí žiadosti závisí najmä od posúdenia údajov uvedených žalobcom ako klientom v Žiadosti a od priebehu splácania klasického úveru. Rovnako aj v časti C) Žiadosti /Zmluvy zo dňa 27. 04. 2005 bolo uvedené, že žalobca berie na vedomie, že jeho žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže žalovaný zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Takáto úprava nie je v rozpore so zákonnou požiadavkou včasného prijatia návrhu na uzatvorenie zmluvy, pretože zodpovedá potrebe overiť schopnosť dlžníka splácať úver o aký žiada.

62. Keďže k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným došlo na základe toho, že žalovaný písomným úkonom zo dňa 25. 08. 2005 akceptoval písomnú Žiadosť žalobcu zo dňa 27. 04. 2005, zodpovedá tento postup zákonnej požiadavke uzatvorenia zmluvy v písomnej forme.

63. V konaní nebolo sporné, že žalobca na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytnutý úver čerpal, keď ako už bolo opakovane uvedené, úverovou kartou čerpal finančné prostriedky z úverového rámca v období 7 rokov. Pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere, ak aj neobsahovala zákonné náležitosti, bola platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, nebolo potrebné, aby súd vyhodnocoval, či zmluva o revolvingovom úvere spĺňala podmienky podľa § 4 ods. 2, 3 Zákona č. 258/2001 Z. z.. V tejto súvislosti, tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie, aj odvolací súd uvádza, že vznik právnych vzťahov a nároky z nich vzniknuté, a teda aj ich platnosť alebo neplatnosť, sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných v čase ich vzniku. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že nakoľko čerpal peňažné prostriedky počas niekoľko ročného obdobia, v rámci ktorého sa podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov zásadne menili jednotlivými novelami zákonov č. 258/2001 Z. z. a č. 129/2010 Z. z. a došlo k zavedeniu nových pravidiel a určeniu ďalších povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo povinnosťou žalovaného uzatvoriť so žalobcom zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré mali spĺňať všetky zákonom požadované náležitosti.

64. Vychádzajúc z konštatovaných skutočností, dospel odvolací súd k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nie je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu nedodržania písomnej formy s individuálne dojednanými náležitosťami. Právny úkon zmluvy o revolvingovom úvere zodpovedá požiadavke zákonnej formy právneho úkonu podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 4 Zákona č. 258/2001 Z. z..

65. Podľa právnej úpravy spotrebiteľských úverov v rozhodnom období od spotrebiteľa nemohol veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré neboli uvedené v spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 Zák. č. 258/2001 Z. z.). So žalobcom predložených prehľadov obrátov súd nezistil, že by žalovaný žiadal od žalobcu ako spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré neboli v zmluve uvedené.

66. Keďže zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je platným právnym úkonom, poskytnutím plnenia žalobcom žalovanému sa nemohol žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Pretože na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu nevzniklo, v dôsledku čoho nebol daný právny základ nároku žalobcu uplatneného v tomto civilnom sporovom konaní.

67. Vzhľadom na to, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie, ani na zmenu rozhodnutia, odvolací súd podľa § 388 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil aj vo výroku II. tak, že podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 396 ods. 2 CSP priznal žalovanému, ktorý bol v konaní na súde prvej inštancie plne úspešný proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v rozsahu 100 %.

68. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania na súde prvej inštancie a o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).